

Priesz Kaledas kožnas tik skubio,
Iz kromo in kroma ejo,
Ir plikaitis su paze dovanas pirkinejo,
Kaip verbludas prikrautas namon ejo,
Sunelis paskui juos seke,
Idant tevui prigialbet, nieko nesake.
— Kur ju sunelis?

Stovylas be Paraso

Paraso Dr. Teodoras Triplinas

Ko tik Arthuras uzsėimani davo, tas jam turejo buti, o zinomas daigtas tas ira pape de islaidunietis. Milimas buvo Arthuras, ipacz nuo merge lin ir penu, kadangi užauges pastojo puikiu jaunikiu, nors negalima buvo geretis jo bu du, ar charakteriu, ne izmin tim—nes buvo vejaviaikiu, pil nu tustibiu, kaip paprastai es ti patogus žmones labai pasit kintie ant savo kunizkos iz veizos gražibes, po kuria pa prastinai slepiasi negrazi du szia. Vientine gera ipatibe jo duszios buvo negut drasa, kuo mi ir intiko ponai Zofijai, ku ri nesirupindama pažint du szios jaunikiu, kaip ir kiekvie na mergina, kurias kereja vi ro patogumas, kuris moteries gyvenime netur mažiausios reikemes, arba suvis jokios naudos nesuteikia, o liudnas ties ir susikrimtimu moterisz kei labai daug, pamilejo labai Arthura ir dąėjo prie to, kad jau savo meiles jokiū givu bu du apveikt negalejo ir atvi riai pradejo isreiskinet jam savo meile, gal tuo drasiu, kad Arthuras nuo metu laiko teip-gi szilta akia žiurejo in pa na Zofija ir tikrai rupinosi jos ingijimu, kaipo didžiausios sa vo laimes.

Visos aplinkines žmones at sistebet negalejo, kad teip iz mintinga ir teip gerai iszaugin ta mergina pamilet galejo jau naikiti jokiom kitom apart pa togumo neapdovanota: bet veltu — meile akla ir jakina izsmintingiausius, o pas to kius ji dar aklesne, kadangi jie sau perdaugt tiki ir patari mu niekeno neklusos.

Garbus tevas Zofijos nenore jo ne girdeit apie Arthura, ku ri visur laike uz žmogū ne verta paguodones, neturinti nieko to, kas riestu ji prie te vizsko lizdelio, prie teviz kos szalies ir prie to, visko, kas Lietuvui brangin esa. Žiu rint in ji galima buvo manit matai smetimzemi, kadangi mete ir savo tevu kalba veb liano vokizskai, bei trubino per nosi francuzieskai. Ir gal delto Zofijos garbus tevas nekente to paklidelio nors ir nežinojo dar kad jo dukte pa milejo toki netikusis žmogū.

Jei kas buti jam apie tai pasakes, gal butu spjoves in akis, kad drista teip žemint jo dukteri, nes ne mislit nenorejo kad jo dukte teip izsmintin ga ir gerai iszaukleta galeit inputl in tokia kvailiste.

O vienog Zofija, nežiurint kad savo budu suvisai skiresi nuo Arthuro, kad dvasia jos dang augesziau stovėjo po intake Arthuro akiu jautesi silpnute ir žemeina uz ji ir visi nesivisarste tame ar tin ka teip pasiduot virui visiez kai silpnam dvasioje. Nekar ta ji mielijo, kad visa savo mokla drauge su savim at duos Arthuriui ir ji pakele, iz augeszti, kad jis jai atsimo keses savo meilia ir tada bus laiminga. Szirdies meile ne sa liuosa nuo pavidos, nebu vo liuosa ir Zofijos meile, tuo

labiau, kad jos numiletinas sa vo puikia iszeiza kerejo ne vien ja, bet ir kitas; tas tai lie pe nematit begalines Arthuro duszijo tustzibes panai Z.f.jai, kuri neabejotinai tik delto ir neapsvarste savo pasielgimo.

Arthuras ilgai nelaukdamas, eina prasit nuo tevo rankos panos Z.fijos. Dekleracija Arthuro nors nustebejo seneli, bet nedideli inspuide ant jo pa dars, kadangi zinodamas savo kaimino tustzibe ir silpna iz minti nenustitebejo svajone — bet kaip perkunas trenke jam in galva kada dukte matida mas atsumta savo numiletini, puola ant keliu priesz tevus ir prisiegauja, kad jei tevas neda leis isztekiet jai uz Arthuro, eisi ant kranto Nevezio reika laut Undines pagelbos.

Tevas, rasi, posziai dienai vienas iz izsmintingiausiu ir mokinciausiu žmoniu, kaip tikrina zinovai žemaitijoj, per sigando tokios gramzdos duk tes, kuri tikribej buvo juokin ga, bet tevui rodesi, kad duk te žada nusikandit. Balse merginos skambejo toks tvir tumas, akise blizgejo toks uz sidegimas, kad tikrai negalima buvo abejot apie iszpildima to, ka sake, jei jos norams nebus užgana padarita.

Ir visi persigando iszgirde toki panos Zofijos apreiszi ki ma, o nieks neabejojo apie tai kad ji kalba vien gazdidama, kad to niekad nepadaritu, ka sako. Priminimas Undines vi su szirdis pripilde neramibe.

Tevas gi matidamas valia duktes apsiverka, nes mate kad ji apsirinko sau kelia kurs ersakczia iszklotas, bet neturedamas kaipo kiekvie nas tevas valdzios ant kudikio szirdies dave daleidima, o ne trukus atsibuvo szliubas dve ju iz gražiausiu žemaitiu ir nebuvo žemaitijoj dveju laimingesniu žmoniu uz pona Arthura ir ponia Zofija, kuo mi džiaugesi jiedu gan ilga lai ka.

Bet laime vilinga ir nevisa dos tarnauja, ipacz jei žmogus nemoka jos sau pavergti, jei vienu daigtu sutekianciu lai me nepasikakdina, vien jiesz ko nauju ir teip savo laime praranda. Ponas Arthuras negalejo pasikakdint ta viena ingita moteriszkia kuria dau giausiai milejo, arba kurios pa gedavo, del kurios issezade jo jaunikes laives ir liusta vimu, moteriszkia kuri augesz tesnia buvo uz ji mokslu ir duszia; ir ji neinstenge sukurt tuzczioje duszioje szaventos tikros meiles, nemokejo iji iz vaikt iz jo galvos tu veju, kurie neszijo ji po visoku tuzczioje žaileliu svietus. Tai gi ir neligai Arthuras ramiai giveno, tuojuas pasilgo savo palaidunizsko triukszingo gi venimo, o kad kaipo apsi ve duosiam neprikito jaunikiu gi venimas, atrado sau kitokias žailes, kurias net uz naudin gas laike kaip ir kiekvienas gemberlis, kuris pats nežino kur jo iszloszti piningai ding ta kaip ligiai ir sveikata —

Arthuras vienog nesirupino to klausimo svarstimu, vien ka kart su didesniu noru kazi ravo ir leido naktis prie kazi ru. Izkart slepesi su tuom nuo pacios, kuri, kaip tikejo, daritu jam izsmetinejimus, aiz kintu ligenas, fizika, gamtisz kas tiesas, kurias žmogus turi pildit teisingai, idant sveiku buti; imtu flozofaut, o neabe jotinai ir teologijos dar mokin tu, ko Arthuras nežinojo ir jau nemielijo mokinties, nes jam visu mokslu ira giveni mas su jo smagumais, o ne inkynus mastimai apie keno ten teorijas ir tezas. Jauna ponia Z.fija tuotarpu nors ir žinojo jau apie savo viro bloga pasielgima, perdaugt guodojo sa vo vira, kad geleit davinet jam pamokslus. Ji vien ne mirezto moteries privalumū del viro ir nors jau nekarta jaute savo duzioje skausma surengta per vira nesilove milejus jo ir vis pasiliko jam isztikima, paklusnia.

Jauna teip labai inemileju si moteriszke kaip buvo Z.fija, kad meiles niekas nevarzo ir nenaikina mili kaskart karz cziau kaskart toboliausia, skalesnias ir szventesne szird zia, negal suprast to kaip gali ta szirdis, kuri dege teip jau meiles ugnim atszalti ir da daleit meliail gesti, kada tos ugnies krutiniu randasi dvi versmes, kad sriove meiles susijungus su kitos szirdies sriome pasidaro begaline ir tad amžinai kaip siolas nuo vituveliu, aplink namines ugnavietes, aplink szejminiszko givavimo sukasi net kol mirtis nepada da galo tai srioviet. To kia nuomone buvo ponios Zo fijos milincios tikra meilia, bet suvis kitokios nuomones bu vo Arthuras, kurios szirdije apart pageidimu buvo tuzczioj.

Jauna moteris suprato, bet suprato labai vėlai, jog tas jos izrinktas netik usz ja stovi daug žemiau ant moralizkos papedes, bet ir uz daugeli kitu. Pirmą ap jakinta savo meile visados ma te ji tobulesniu, augztesn u uz save, nors puoze ji savo graziom ipatibem; nemokejo suprast pirmą, kaip visuose jo žodziuose, kuriuose buk jausda vo tiek daug augztesibes dva sios ir mokslo, dabar nieko apart tustzibes juose rast nega lejo. Tas tai pradejo nera mint jauna moteriszke, o kad jos manima, jis patvirtinet pradejo faktais, arba pasielgi mu, kentejimas jo pradejo su kozna diena augti, o tevo iz smintingi patarimai ir pasargos nedavinejo jai ramibes.

Reds, apdovanojus Dievija pirgimiu sunumi, Arthuras ant nekokiū laiko pasitaise ir pradejo milet virszika ir te vizska szirdzia motina ir sunu delei kurio noringai leido die nas namuose, besirupindamas namine ugvaviete ir szejmi nizskais reikalais kaipc tikras tevas kuriam rupi ateitis vai ku.

Ponia Z.fija suvisai pamir szus jo szalta abjuntuma, pa mirszus visas tas kartibes ko kiū datre nuo jo, jaustia pra dejo vel teip pat laiminga ko kicia buvo po szliubui. Ta antra savo laiminguma laike usz tvirta, arba bent tvirtesni negu pirminis; visai nemielio jo, nes ir nebuvo laiko ir rei kalo, ar nedatirs antro apsi rinkimo, o kad kartais tas klau si mas pajudinavo jos mielis, ramino save tuomi, kad virui jau jaunistes vejai iszaravo iz galvos kad pasilikte tevu, nenores niekais uszsiiminet Pripazino net pati, kad visa dos eadet namuose virui sun ku, kad reikalauja tokiu va lanku, kurios iszklaisto su sikuopinusiais rupestis idant potam su didesniu noru ir pajiegom imties vel prie ju. Nedraude jam laikities pas kaiminus ant pasilinks minimu ir pasiveczziavimu, nedraude imt dalibas pa rengtose medioklese ir toms panasziose žailelose, o Art huras isztrukes iz namu pa jantes laive, vel uszsidegda vo prie givavimo, neapsunkin to rupestimis.

Vel pradejo kaskart daz niau priminet uszprasizimus nuo kaiminu, kur kad nebu vo kitokios žailes, kaziros ku re szirdije Arthuro bledingus pageidimus.

Z.fija nenoroms turejo vel persikrint, kad Arthuras nežu ri jau in savo ideala teip, kaip seniaus, kad net žiurint ne pro prizma poezijos, vien grinom akimis. nemato joje to kas pirma kure jame teip kers tus pageidimus. Vel reikejo apgailestaut, kad likimai teip skirtingos vertes dveju žmo niu likos suriszi neatmezgo mu mazgu.

Nuo valandos kada Zofija iszvydo teisibe, kada izrido kad jos dvasia su Arthuro su similet negal ir galeit niekad negales idant sukurt viena lai minga givaima, sveikata jos organizmo, pradejo silpnit tiep smarkiai, kad Arthuras nenoroms tai turejo atjaust.

O buvo jia, kaip sako pas mumis geros szirdies, arba jau lus buvo ant susigradinimo bet bloga kad niekad tas jaus lumas pas ji ilgai nebuvo. Ta gi vienkart po keliu dienu ne buvimo namieje kuri tai laika praleido draugisteje besilinks minanciu, kada sugrizes nam on rado savo meteri aszarose ir labai iszbaluse, matidamas kaip nieko jeje, t.y. jos iszvei zoje nera to, kas buvo priesz tris metus kad traukije tu triju metu likos teip baisiai suvar ginta ir sunaikinta jos grozi be susijudino gal pirmu kartu givaimu su ja teip labai, kad drebanciu jaušliu balsu usz kelse kas jai irsz:

Idant iszreiskit, Z.fija, tu rejo skunstis, skunst ji usz ta suverginima jos sunaikinima jaunistes. Nors kolione, ar kundas buvo szvelnaus turio, Arthuras buvo vienog la bai dalipstetas, nuramino mo teri žadejo neapleidinot jos.

Bet dar ta pacia diena, ko kis ten pažinstamas, kuriu Arthuras daug turejo, iszgir des kad jis namieje, uszpra szis jis pas save ant pasikalbe jimo, o taciaus ant "preferen so" kas iz Lenkijos atejo in Lietuva ir gabeno nelaimies in namus...

Arthuras tartum kutenamas neranda sau vietos, blazkosi in szian ir ten, neiszdrisdamas iszreiskit savo noru moteri kuriai priesz kelias valandas dave prizadejima, jog neapleis dines jos ir nepalikines vienos, bet jau apie tai jis pamirzo, ka atjaudama ne laiminga moteriszke, blanksta.

— Matau kad moki atsept kas veikiasi manije brangi pa cziut — kalba Arthuras kai pi sugedintas — Bet asa labai norezia matitis su milimu po nu Karoliu, su kuriuo nesima cziau nuo keliu sanraicziu laiko. Dabar mat praso ant varduviu savo moteris, butinai reiketu but ir negalima atmet kaimino uszprasizimo.

— Beje, Arthure! Jug vos sziaudien sugrizi namon, jau vel begi iz jo; žadejai nepali kinet manes vienos, o jau vel geidi palikt. Prisiegavai priesz valanda, kur žodis tavo.

— Dusziuk nepaliksiu ta ves; važiuosiva abudu; kolto tu mane ir daritu tau izsmet nejimus, jei niekini ju uszpra szimu. Tu brangi pacziut buti nai turi važiuot.

— Ar nematai, kad man jau nera linksnibiu?... — Ah, padarik ta auka del manes. Suteikit man ta sma guma, idant galeczia pas kitus matit tave prie savos — tu man tos garbes visados pavidi.

— Blusti... Kalbi visai be mislies. Nebudisiu jos tavi je... Iz mokau givent viena ir kentet viena. Pasilieku — tu gali, jei teip geidi važiuot.

— Tu vis man dorai izsmet tinejimus nors ir be reikalo, darosi ir usz tai, kad dabar tave palikau. Meldziu iszklausik mano prasizima.

— Ne! to nepadarisiu; sziaisid nienuoziant tokiai vet rai nevažiuosiu. Nevezis teip labai injudintas, teip la bai banguojantis, kad banga na mane. Galiaus szianakt ap navau Undine Nevezio teip, kaip niekad dar nesapnavau. Rodos buk nesze ji mane in gilmes Nevezio; kaipi kad jau cziau jos szalta balta krutine, net jau cziau jos szirdies plaki ma, kaipi maezia jos akise de

ganti džiaugema iz priezasties kad mane pagavo ir nesza in savo kriepolinis rumus. At simenu net jos žodzius, kuriuos kalbejo in mane: "Ateinu ant tavo pareikalavimo". Rodos kad net dabar jau cziau ta jos vesu, kaipi kad vejlaiz kvapa o žodziai jos tartum ir dabar skamba mano ausise kaipi kad nežemiszka melodija Asz jos dar niekad nereikalavan ir rei kalaut nenoriu. Ba tu noresi to nuo manes? Jug ne, Arthu re? Nenoriu palikt taves ir ma zo Stasiuko, kuriuodu taip la bai miliu. Ne, sziaudien neva žiuosiva.

— Brangi, etebiuosiu girde damas tokias pasakas nuo ta ves, kuri pažisti moksla, neda leidzianti tiket in tokius nie kus. Gal tiket sapnu, ar ten kokiem burtam — ar kaipgi galiu pavadint, in tokia kudi kiste. Zoisite, jug tau reiketu gedinties tokiu kodikiszku "baubu" — Undine jug ir ne kas kitas kaip žmoniu fan tazijos sutvertas delei gazdini mo vaiku "baubas" Rodo, tavo atmintije Undine pasilikta nuo kudikistes, bet sziaudien pridera roest kudikiste, arba pamest tokius besibagunimus nesutvertais, daigtas kaip Sze va nazerio mergesles, bei Nevezio Undines.

— Teip dabar kalbi, kada uzsėimaine važiuoti, bet pirmą jug pats tikejai in esibe Undi nes ir jug ne karta praszie, idant nesiartinciziu prie Neve zio.

— Tiket nenoreju niekad nors ir draudziau tau eit ant Nevezio kranto bet tai dariau atbodomas, idant tau kas blo gas atsitikimas neatsitikt.

— Bet dabar jau neatboji? — Ah, kaip niekus kalbi!

— Jug asz esmiu prie taves, mano globoje tau nieko atsitikt ne gal.

— O Arthure, kudiki pa likt negalima.

— Taigi tu vis randi iszei kalbejimus. Vaikas dveju metu nereikalauja, ilant vi sada motina butu prie jo. Auk leja ant to ira tave isz vaduo tu.

Negalejo perkalt bet viro in priversta buti tokio ant nore. Nelaimingas moteri zke kai pi prijaudamas nelaimie, atsi sveikindama kudiki apsiverka grandziai.

Arthuro ne tas nepergalejo. Arkliu jau tuom tarpu lauke parengti ir netrukus iszvaževo Arthuras su žvona mano dukterja Katrina.

Namuose Karliaus links mai besiboviota: virai kazira vo begerdami vins, moters be sikalbejo, kitos kankino forte pianu ir apsepe ji dainavo nuo latos pertraukinedamos gieda la juokais ir guviom kalbom.

Ponia Z.fija teip ilgėjosi czia kad nieks ja neapėjo ir su asza rom meld: viro važiuot namon nors buvo veliba naktis.

Negaledama atitraukt viro nuo kaziru, jaušliai atsiveikio no neszeleidzianti isz ranku kaziru Arthura ir pati viena iszvaževo.

Arthuras pradejo nerimt, bet buvo jau atlikta; iszvaže vo be jo.

Viskas gerai, nors lietus lijo ir vejas smarkus stange. Kari ta kurioje važevo Zofija su tarnaita, laimingai pasieke kruti Nevezio ir užvaževo ant pervažo, kuri augztai isze kele patvinusi upe. Moters ne lipo iz karietos. Vazaiczia su lekajum girdejo verkancijas moterizkes, bet ant moteriz kos baimes kas ten paisis, mo terizske visada baugi.

Smarkios bangos Nevezio tarpo pervaža labai židas tarpujanzintis prie pervažo pa mirszo uszdet buomo isz usz pakaliu karietos.

— Undine gelbek mane! suszuko Z.fija. Ir toje valan doje prisazkije pervažo pasiro de baltas paveiklas, arkliu su sznarpe atszoko atbuli ir nu stume smarkiai karieta nuo pervažo. Lekajus su vazaiczia persigande nuszoko nuo ozio karietos, diselis lužo karieta panere.

— Undine gelbek mane! suszuko Z.fija. Ir toje valan doje prisazkije pervažo pasiro de baltas paveiklas, arkliu su sznarpe atszoko atbuli ir nu stume smarkiai karieta nuo pervažo. Lekajus su vazaiczia persigande nuszoko nuo ozio karietos, diselis lužo karieta panere.

Iztraukta karieta su sugle biavusiais lavonais prigerisiu

JAUNI VYR SENI VYR VIDURAMŽINI VYR

50,000 KNYGU DYKAI DIEL VYRU.

Vyrai kurie žada apsiesti — vyrai ligoti — vyrai neprotinti dailie da pervirumai — vyrai nusiipnei, nervi ir kurie solaiske smilio, kaitram nogale pynai nardis gamtos — vyrai tie vyrai tur pareikalauti viena la Ta knyga pasakis kaip vyrai sunaikin savo sveikata, li ligas ir kodel jie netur apsiesti budame li Ta knyga teipgi pasakis suprantamoje vyrai kurie tur užnuodijima kraujo, Triperi, arba gonorrhoea, Nusiipni na pragaisti špeku, Pragaisti sy setimo, Naktinius rubegimus tizma, Organiskas ligas, Pyl Pualis ir inketu ligas, gali igydyti savo nuomus, priva... Al ir žais kaltais.

Tukstantai vyru atgava savo tobuli ir stipruma per pagilū tuos knygos. Ji nios ir talpina daug tykus slaptibis, k inoti. Netrotikiet sava plingra moki bevertis, valstus iki kokių neperskaiti pasakio kodel, jos kodel ir kaip gale dyti. Atminti, jog ta knyga yra duodama Mga utmokam ir patis. Išsilik atsike vado ir adres ant tos knygos ir išsiuk žis kaltais.

Kuponas dykai gautos
Siusk Ji šendenu
DR. JOS. LISTER & CO.
L. 302, 22 FIFTH AVE., CHIC
Godelis: Al sau užlietumetas juos pa siunat ir kodel ir noretis, jog jos viena is tuos knygu.
Vardas ir pavardis.....
Adresas.....
Steptas.....

moterizkiu.

Aukleja esanti prie kudikio kone numire isz iszgasties, isz vidus koki tai kaipi miglu pa veikela prie lopezio Stasiuko bet vos sukliko paveiklas dingo. Buvo tai to valandoje kada nelaime ant upes atsiti kito.

Teip pražuvo ponia Z.fija

— Bet kodel nepadete ant raszo ant jos antgrabio?

— Beje! Szirdis raszo ant medzio, bet ant marmuro puiki be, o todel sunku iszkalt at t marmuro.

— Nesuprantu.

— Matai, tamsta, nuo to laiko daug naujo atsitiko Ar turas apsiverka antru kar tu su gražia ir turtinga pana.

— Suprantu. Arthuras pa mirzo pirmutine besidziaug damas antra.

— Iz dalies ir teip, bet prieg tam Arthuras iszvaževo in užrubezi ir ten ingijo var da, grafo. Pati jo Z.fija ne buvo grafiene, tai-gi kaip pa raszit ant antkapio, ar ezia guli pati pono Arthuro, ar grafo Arthuro? Tai svarbus klausimas....

— Ugi gali teip likt ant visados?

— Gal iszraszis kada sunus nelaimingos motinos, kurs gra ziai auga pas savo dieduka.

GALAS

Skaityt naujausiu mokslo knyga apie sveikata ir ka reikla daryti apsigirus.

"Daktaras"

SVIETOJ KNYGOJ "DAKTARAS" netik pamokina kaip ir kur nuo visdziu ligy gerai isgydyti, bet teip pat labai grazi, kaip tik ras ir ras poniauzis ir kaip nuo visdziu ligy apsigirus.

KNYGOJ "DAKTARAS" labai daug ap rašo apie vynu ir moteriu lytiniu gyvenim ir aikiu, atviri teip židzintija, jog kitos knygos apie tolias pasilytities negalite at rasti. Sia knyga kiekvienam vyrai ir moter lai reikalinga turiti, kad žinoti kaip ir ko daryti, senioms ir jauniems ir kaip lai mingai gyvauti. Čion viska negalima ap rašyti, bet tik perskaitys knyga atsimas.

SVIETA KNYGA ilustruota puikiais mo dikais raizkais ir apie žmogus kono su budavojung, su visdziomis pasilytėmis.

APIE MEILES DALYKUS "Daktaras" nematir rašo.

VPATINIGI sergantis, nusilpungis, skulit re, pasigindit per jaunystis klaidas ir razi namu visdziomis kaip mueroms. Sziaudien teip uszsiimantis ir uszskaitedziamis ligi mis, žioje knygoje atrasiu tityr rod.

Jei sergi ant kokios nors ligos, tai pir miu ne kaip kreipies prie kito nors gydy tojus, arba vartoti liekertas, reikia perskait yt knygą "Daktaras", nes didelis daugelis žmogiu, kurie tik perskaito žia knyga iszi gyviti.

TODEL kad ta knyga dli labo visumenis idomta, tai kiekvienas ji aptars visai do vanai, kuris tik atsiga kodely stampu už pristim tim.

REIKALAUJ dar žiandien, alker panti ang augzinting ir adrovaus teip.

THE PHILADELPHIA M. CLINIC,
1117 Walnut St. Philadelphia, Pa.
TEMYKIT, VYRAI IR MO RYSI kad sergi, jausties koki nors neve kum ir reikalauj gero specialisto pagelos, kad trumpam laiku butum isgydytu, tai atsi žiukite prie Profesionalitiko Daktaro, Ph. M. Klinikos, aprasant savo ligi lietuviskai laisbi Atsilankintimas atsilankit ofiso valandos yra šitos kasdien:
Nuo 10 ir 12 iki 4 p. N. Nakti, nuo 10 iki 8, o Uar, ir Pėn, valdne nuo 6 iki 8.

Isztraukta karieta su sugle biavusiais lavonais prigerisiu

NEBO CIGARE

Gerumo, kuris užganadina kritiziskiausis Padaryta yra isz geriausiu maiszacziu Tabako, tinkimo visiems rukytjams.

STEBETINOS SATINOS DOVANOS

Susidedanti iz puiku satinos paveiksli Karalienu, Indijonu Karunu ir t.t. randasi kožnam baksuke

NEBO Cigaretuose 10 už 5c.

Parduo da Visi Prekejai. Pirk deže, ji tava pertikis. Satino paukszcziai ir geles padaro grazius paveikslus.

P. LORILLARD CO.

Juo kai

LIetuviszkoja restauraci joja.

— Ka turite ant piet?

— Kopostus su deszra.

— Ka daugiau?

— Deszru be kopustu.

— O ka da daugiau?

— Hum hum.

Neira už ka. Užteitinejo lietus o židas val gi trefas deszra, pradejo griaut ir žaihuot. Tamia baisei su trenki perkunas!

Židas pakuos deszra ir ta re:— Nu, kam tai didelis la rumas už tam szmeteli desz ros?

Tarp poros.

— Juk tai niekai tokios mo teres, ka savo, virui in akis lenda?

— Tai teisybe szirdel, jog niekai!

— Juk asz nelendu?

— O ne! tu nelendi!

— Na tai pirk man už tai nauja žaketa ir skribele....

Akivi szmotelei.

* Plaukai viro per meta už auga 6 1/2 colo, o pas motere tre jopai.

* No užgimimo Christaus pražuvo ant vainu 14,000,000, 000 žmoniu.

Introligatorne.

APIRDETUTE KNYGU.

Asytil rias sene maldaknygos istorin casio ir laikrasci, 1 vipo, 1000 Linkma Valanda, Dilgels, Dagle Dranga, Teyne ir t.t. Pristandami knygas apmokyte puzeto a ekapuro kastis. Adresas: Lithuanian Bldstry, 314 W. Spruce, Mahoney City.

Kaledos.

Dvadesimt-ketvirtoji Gruodžio mėnesio diena. Szalta. Sniegas. Paukščiai neziūti. Zolynai nežydžia. Medžiai pliki—neozia—nežalia. Viena žodžių tarant — žiema. Taip. Na, ir kokių žiemų geriau noret. kokių smagumų jieszkoti? Gamtuze apmirus — ir nieko nera tokio, kuo žmogaus širdis pasidžiaugtu, kuo jo akis pasigrožetu, kuo jo ausis pasigeretu.

Baltas sniegas, žiaurus szaltis, asztrus vejas — tai visi žiemų geriai, visi jos puikimai.

B.t... niekis, kad gamta apmirus dangus apsiniaukęs. Sziaudiena vienok jaučiama kas tokio ypatingo pravirzesnio, nepaprasto. Visur matai koki tai, kaip ne visuomet, judejima. Žmoniu veidus skaitai koki tai izskiluma, laukima, buima džiaugsmo. Trumpai tariant — iz visa — kuo žmogus matyti, kad prie ko tai nepaprasto rengiamasi, ko tai ypatingo laukiamasi.

Kas tai gali buti? Aha. Dasiprotetina. Juk sziaudien Kaledu vilija sziaudiena Kuczius. Žodžiu sakant — laukiamas Kaledu, rengiamasi prie Kaledu, prie Kristaus užgimimo paminejimo.

Kaledos... Nors kasmet jos szvenčiama, kasmet apvaikszcojama, vienok nenusibosta. Kasmet tos szventes džiaugsmingai szvenčiama. Kiekvienas krikščionis katalikas — ar tai didis ar mažas, ar senas ar jaunas — szias szventes megsta ir myli, o žodis "Kaledos" yra jam saldi.

Baigiasi diena — temsta. Naktis judaisiais savo sparnais apdengia žeme. Invyksta tyla: gal tik kaimo sznelis kur ant kiemo sukiaukiai bei paukste kur kiudama su purpi.

Visur spingso žiba žiburiai. Kas veikiama, kas daroma? Dirsztekime.

Kur tik neinteisime, visur rasime nepaprastą: visur apszvarinta, viskas apszurinta; stalai užtiesti, o ant jų Dievo dovanu prideta. Aplinkam sedžia namiszikiai apsilave siredė ir — vakaroja. Ir czia ne kaip visuomet. Pirmiausia namu galva dalijasi balta plotke su visais namiszikiais, linkedamas visiems viso gera. Visu veiduose — džiaugsmas, izskilmingumas, akyses — linksmybe.

Kas tai? Tai Kaledu vilijos vakariene, tai vadinamos Kuczius. Ai! tai paminejimas — puikus paminejimas anos krikščioniu kataliku meiles, kuomet už vieno stalo seddami valgydavo — ir didžiulį nai ir prasti, ir turtelgi ir bedini.... O, kad dabar panaszios meiles pas mus nors dalele atsirastu... Kad dabar panasziai nesisarmatytum vienas kitam rankos paduoti, broliu pasivadinti!!

Kaip svietas nelygus, taip ir stalai ne vienodi. Vienur gausiai turtingai Dievo dovanomis apkrauta, kitur — g — pažvelgs tik nuliustum. Bet kaip jie nesiekirtu vienas nuo kito, vienok ant kiekvieno yra ko bendra. Szventoji Bažnyčia, mat, neužmirszdama ir noredama pamineti anuos senoves krikščioniu bendruosius valgymus, szunczia Kaledoms plotkelu — baltos duonos kiekvienosna kataliku namuosna. Tuomi Szv. Bažnyčia nori parodyti, kad visus savo vaikelius lygiai globia, visiems lygiai vienodos laimes troksta. Tai — gi, tegul bus stalas turtuolio ir bedinuolio, didžiuno galiuno ir praszio — vis rasime tos Dievo dovanos.

Valgydami tad Kuczius, atsiminkime sau anu krikščioniu meile ir sutikima ir mes patis pasiskaitinkime kiekvienas szirdyje panasziai elgties, panasziai daryti.

Naktis. Tamsa. Tyla. Laikrodis tuojau musz 12-ta. Bažnyczios bokszte jausmingai

sugaudžia varpai. Mat, prasi — des jau taip vadinamos Piemeneliu Miszius, tad szaukia ti. kinciuosius Dievo szventyklon sykiu su anais Betlejaus Piemeneliais pagarbinti naujai užgimusi Kudikeli Jezu, pasaulio Izganytoja, Atpirkeja.

Nakties tylumoje sujunda žmones — skubinaši bažnytelen. Szventykla nusvinta visoskia szvieša žiburiais. Džiaugsmingai sugaudžia vargonai. Prasi — deda Szventosios Miszius. Paspilia džiaugsmingai jausmingos giesmes, aniolu himnas "Gloria in excelsis..."

Sujunda žmonių szirdis, pasiroja džiaugsmo aszaromis akis. Ir szirdies gyskrieja karsztos maldos in Kudikeli Jezu. Tad žmogus nebejauczia szirdyje vaidu, nesutikimu — taip, mat, prisipildo geru jausmu!... Puiki izskilminga tad valanda!...

Izsausza praszvinta dvidesimt-penktoji Gruodžio diena. Visur nuo pat ankstyvo ryto sujtdimas. Žmones matomes izskilumas, linksmumas, Bažnycziose skamba džiaugsmo pilnos giesmes, namuose po kaimus ir — gi panasziai.

Tai szventos Kaledos szvenčiama, tai Kristaus užgimimo paminejimas apvaikszcojama. — To užgimimas, kuris! priesz tukstanti devyni szimtai desimti metu užgime Betlejaus menkoje kuteleje tarp gyvuleliu, Kuris! žmogus izszetono vergijos izliuosavo ir uzrakinta dangi atidare.

Kaip tai didis ar mažas, ar senas ar jaunas — szias szventes megsta ir myli, o žodis "Kaledos" yra jam saldi.

Baigiasi diena — temsta. Naktis judaisiais savo sparnais apdengia žeme. Invyksta tyla: gal tik kaimo sznelis kur ant kiemo sukiaukiai bei paukste kur kiudama su purpi.

Visur spingso žiba žiburiai. Kas veikiama, kas daroma? Dirsztekime.

Kur tik neinteisime, visur rasime nepaprastą: visur apszvarinta, viskas apszurinta; stalai užtiesti, o ant jų Dievo dovanu prideta. Aplinkam sedžia namiszikiai apsilave siredė ir — vakaroja. Ir czia ne kaip visuomet. Pirmiausia namu galva dalijasi balta plotke su visais namiszikiais, linkedamas visiems viso gera. Visu veiduose — džiaugsmas, izskilmingumas, akyses — linksmybe.

Kas tai? Tai Kaledu vilijos vakariene, tai vadinamos Kuczius. Ai! tai paminejimas — puikus paminejimas anos krikščioniu kataliku meiles, kuomet už vieno stalo seddami valgydavo — ir didžiulį nai ir prasti, ir turtelgi ir bedini.... O, kad dabar panaszios meiles pas mus nors dalele atsirastu... Kad dabar panasziai nesisarmatytum vienas kitam rankos paduoti, broliu pasivadinti!!

Kaip svietas nelygus, taip ir stalai ne vienodi. Vienur gausiai turtingai Dievo dovanomis apkrauta, kitur — g — pažvelgs tik nuliustum. Bet kaip jie nesiekirtu vienas nuo kito, vienok ant kiekvieno yra ko bendra. Szventoji Bažnyčia, mat, neužmirszdama ir noredama pamineti anuos senoves krikščioniu bendruosius valgymus, szunczia Kaledoms plotkelu — baltos duonos kiekvienosna kataliku namuosna. Tuomi Szv. Bažnyčia nori parodyti, kad visus savo vaikelius lygiai globia, visiems lygiai vienodos laimes troksta. Tai — gi, tegul bus stalas turtuolio ir bedinuolio, didžiuno galiuno ir praszio — vis rasime tos Dievo dovanos.

Valgydami tad Kuczius, atsiminkime sau anu krikščioniu meile ir sutikima ir mes patis pasiskaitinkime kiekvienas szirdyje panasziai elgties, panasziai daryti.

Naktis. Tamsa. Tyla. Laikrodis tuojau musz 12-ta. Bažnyczios bokszte jausmingai

Kaledu Vakaras.

Laimės ir garbės viliamas szeszeliu, Trankaus iz vietos in vieta, Kaip rudenio lapas blaszkomas veja, Perbegau skersai ir izsilgai svieta.

Ir grįžtu atgal teip kaip iszejau, Su tuszcion rantom, be garbes, Kiek aukso vyleziu izeinant turejan!

O dabar tamsoj jieszkau žvaigzdes, Idant austiprint dvasios jiegas, Nes kovot reikes izsnauju vel:

Laikas neliaujes keites dienas; Buvo laimingos, bet jau ju ner.

Praeities gilmes paskendome seniai, Ir tik amžiu ratui besisukant, Jos sugrįž, sugrįž man veliai,

Jeigu nekrisiu, pajiegu trunkant, Sunkioj kovoje su prieszinybem.

Bet sztai atejo pasilcio diena, Apvainikuota duszios linkmybem, Burviszka instabi, galinga diena!

Diena jungianti žiame su dangumi. Diena svajones, minciu, jausmu, Primenanti man, kad emiu žmogumi,

Kad laimes nera verpetuos kovu. Kame gi tada gyvenimo nersme?

Ir kas gyvenimu paciu yra? Geismu szaltinis — klaidinga prasme, Brolystej meilej — bet anas nera,

Mintis apskriejo pasaulio krasztus, Bet brolystes meiles vos truputi rado, Kuomet visur kovas, vargus,

Krauja, aszaras, szeszuoilus bado; O diena, diena atgimimo!

Diena garbingu sukaktuviu, Izganytojus svioto gimimo, Garbinama visu liezuviu,

Kaipgi laimingu žmogų darai! Kad sedi ratelij savo szeimyneles, Kad visus ruperczius nuo jo nuvarai,

Jo krotine pilna saldžios ramybės, Jis tada jaučia smaguma laimes,

Apiburtas instabios galybes, Laukia rytojaus suvis be baimes. O tie be žodžių linkejimai,

Ka plaukia iz mielos szirdies. Saldesni, neg žodžio izsreiszkimai, Kad ir gražiausios mislies,

O vakare tu, stebuklingas! Dvigubini žmogaus gyvybe!

Kaipgi tu esi man atmintingas, Kokia krtinej jausmu dangybe, Žadini, kad miniu, ar svajoju,

Atvirtas ant suolo, pakausi apemes, Kad po praeties svieta bludžioju, Mintimis ar mastau kakta inremes,

Ir laukau duszia žmogaus butus: Kiek — gi paveiklu, kiek margumau: Regiu ilgisi, aszaras, vargus,

Kiek ten vel džiaugsmu, smagumynu, Bet visur, visur padvigubinti, Žmogaus krutines jausmai;

Ten laiminguliai, apsvaiginti, Izsreiszkineja jausmus karsztai, Linkint kits kitam laimes, sveikatos,

Lauro plotkeli linkimai — Ir kad netrukto niekam akvatos, Skamba traukamu tauriu stiklai,

Ten jaunikaits plotkeliu dalinas, Su numyleta, kalbant akimis, Laimės svajone abu svaiginas,

Vienias duszioms ir szirdimis. Ten darbininkas su savo szeimyna Sedo prie prasto stalio,

Perplidintas jausmais besidalina, Belauziant balta laksteli plotkelio.

Ten du vienu žili seneliai, Tykioms aszaromis apsiliejo... Iz duszių verzius: Kur mus vaikeliai?

Kur tie, kuriuos, vargdami, auklejo? Kur tie, ka buvo juo smogesiais, Prie kurių galvas viliojos priglausia,

Nesitiktio kad vien ilgisiais, Savo senatvej jie pasidžiaugia. Drebarczion rantom lauzant plotkeli, Siunczia mintis in tolimas szalis,

Idant laiminti savo vaikelį, Kurio neužmirszta teviszka szirdis.

In viena chora kuriam gimtines Girios Lietuvos savo ozimais Pritariant kaipi balsais krutines, Junge su Danguos dvasiu giedojima's,

Žadinancziais piemenius iz miego.... Su muzykems tu piemeneliu, Ka Jezu sveikint stonelen bego.

Ir su bliovimais avinelu — Tiekgi smagumo gal neturejo, Negi Algirdas, ne Gediminas,

Kad Kovui padeka sudestinejo, Leidziant amagias pasilcio adynas; Kad kardas zemiszkos garbes tvarszlys,

Pergales sutis liovesi žvangsejes, Kad kovos verpetu baises sukury's Miniu neblaszke kaipi jures vejas,

Kiek jaute smagumo jauna krtine, Kiek jausdavo mano duszia, Kada tiekiau kad Kristaus gimtine,

Tai buvo musu Lietuva szventa.

Dukrele karalienes Vilhelminos.

Maža Hollandijos kunigaikszcieute Juliana, vienatinis kudykis karalienes Vilhelminos lauke ir Kaledu Dieduko kaip ir vargingiausiu tevų vaikai. Mergaitė daugiause pagdauje mažo brolelio ir kaip rodos izszpildys josios kudykiskas noras.

KUR BUNA

Mano pati Marijona Remeikite paeina iz Kauno gub., Raseiniu pav., Batakiu volost. toriu svarbu reikala teip — gi ir Ona Remeikite paeina iz Kauno gub., Raseiniu pav., Batakiu volost, pirmiau gyveno Chicago, o dabar nežinau kur 4 m. kaip Amerikia girdeju kad jau žemota po vyru pravarde Jonas Bituaitis paeina iz Svalku gub., praszau atsizaukt ant adreso:

K. Mikalauskienė
240 Fondry St. W. Pittston Pa.

Mano brolis Jonas Janeckas paeina iz Svalku gub., Kalvarijos pav., Kriokialaukio para., Oginku kaimo, 4 m. adgal gyveno W. Virginijoje, o dabar nežinau kur jis pats ar kas kitas praszau duoti žine ant adreso:

Ant. Janeckas
144 Muskegan ave.
Grand Rapids Mich.

Mano drangas Ignas Gribas paeina iz Kauno gub., Panevežio pav., Poszalota para., Megoneliu sodzius praszau atsizaukt ant adreso.

Jus. Kumpowski.
1113 E. 3-rd. St.
So Bethlehem, Pa.

Mano sesuva Magdalena Pauliute, po vyru Dzienikiene paeina iz Svalku gub., Kalvarijos pav., Kalvarijos para., Santakos kaimo, teip — gi ir Ona Stanulite po vyru Pieskuniene gyveno ten kur Sorantose, praszau atsizaukt ant adreso.

C. Paulonis.
220 N. 7-th. St.
Brooklyn, N. Y.

Mano sunas Juozas Naujelis paeina iz Vilniaus gub., Traku pav., Warena para., girdeju gyvena ten kur apie Najorka jis pats ar kas kitas praszau duoti žine ant adreso.

P. Naujelis.
(1901) Cepi, W. Va.

Mano sesuva Ona Ouzlaite po vyru Goldaukione paeina iz Kauno gub., Telsiu pav., Zarenu para., praszau atsizaukt ant adreso.

Jus. Ouzlaite.
276 Driggs Ave. Detroit, Mich.

Jonas Judikauskas paeina iz Kauno gub., Josvainio para., Wensedzio graszvos, praszau atsizaukt ant adreso:

F. Romano.
% L. M. Colfelt. Harrison, N. J.

Mano draugas Jonas Gedrems, Jonas Karalius, Justinas Sanganda, visi paeina iz Kauno gub., Telsiu pav., Juko para., praszau atsizaukt ant adreso:

Jos Brassas.
85 Sellinger St. Rochester N. Y.

Mano vyras Simanas Mikalauskas 3 metai adgal gyveno Morgantone, iszejo pedes ir daugiau negryzo nežinau ar jis numires ar gyvas, paeina iz Svalku gub., Mariampoles pav., Prienu para., jis pats ar kas kitas praszau duoti žine ant adreso:

K. Mikalauskienė
240 Fondry St. W. Pittston Pa.

Mano brolis Jonas Janeckas paeina iz Svalku gub., Kalvarijos pav., Kriokialaukio para., Oginku kaimo, 4 m. adgal gyveno W. Virginijoje, o dabar nežinau kur jis pats ar kas kitas praszau duoti žine ant adreso:

Ant. Janeckas
144 Muskegan ave.
Grand Rapids Mich.

Mano broleli Jonas ir Vincas Shillingai pirmiau Jonas gyveno Baltimore o Vincas Minersville, Pa o dabar nežinau kur, abu paeina iz Svalku gub., praszau atsizaukt ant adreso.

Ant. Shillingas.
58 Ruth Ave. Phillipsdale R. I.

Mano brolis Povilas Jenelunas paeina iz Kauno gub., Panevežio pav., Sieciu sodzius apie tris metai adgal gyveno Kingstone iz ten iszvažejo in Illinois valstija, jis pats ar kas kitas praszau duoti žine ant adreso:

Kaz. Jenelunas.
77 Slocum St. Kingston, Pa.

Mano szvogeris Antanas Petranavicius paeina iz Kauno gub., Panevežio pav., Rozalimo volost, turi svarbu reikala jis pats ar kas kitas praszau duoti žine ant adreso.

G. Jeszkauskas.
2726 E. Madison St. Philadelphia, Pa.

(1901)

TUKSTANTIS NAKTU IR VIENA ARABIZKOS ISTORIJS Perdoje Lietuviškai

D. T. BOCKAUSKAS.
540 Pustapių; 619 coliu Odyumo. PREKE \$1. Tik Ant Trumpo Laiko!

Nusitunto kasztus mes apmokame.

W. D. Bockowski-Co. Mahanoy City, Pa.

BISCHOFF'S BANKIN GHOUSE.

287 Broadway Kampas Reade Ulice New York, N. Y. Telefonas: Worth 2822.

Kas reikalauja teisingo patarnavimo ir nori idant Jo reikalai liktu greit, atlikti tegul atsizauki in

Seniausi Bankini Nama Uzdeti 1848m.

Saimtas Taketanczi Dolerio (\$100,000) yra musu kancija sudeta in Pinigus sinozime in Kraju kuo greiciausiai. (rediszka kase, Pinigus visu krasztu izsmainome pagal kursa. Pinigus primama ant procento ir izsduodame ant pareikalavimo, Szapkortes parduodame ant geriausiu Gaylaiviu visu Liaiju in ir iz Krajuze uz pigiause preke. Paszportus del keliaujenoziu in Kraju pastorojame. Doviernastes padarome pigiai ir visas kitas rejalitiskas Poperas su paliudyimu Konsulio. Atjeszkojima Daliu atliekame kuotelsingiausial.

— Del vygdos Tautiesziu laikome atdydarta: — Subatoje iki 8 ad. vakare. Nedelioje nuo 10 iki 12 ad. Uzprasome atlikti mumis asabizkai ar per laszka ir peritiktirai jog pas mus visus minetus reikalus greiciausiai, teisingiausial, ir pigiausiai galite atlikti.

14 metų senas laikraštis

KATALIKAS

Išeina kas Ketvergą, Chicago, Ill.

Laikraštis "Katalikas" 12-kos puslapių, didžiausio formato, redaguojamas geriausių redaktorių, talpina raštus geriausių raštininkų ir visuomet telpa visokių žinių iš Didžiosios Lietuvos, Prūsų arba Mažosios Lietuvos, Amerikos ir abelnai iš viso pasviečio.

"Kataliko" prenumerata Suvenytose Valstijose Šiaurinės Amerikos:

Metams \$2.00, pusei metų \$1.00

Kanadoj ir Meksikoje: —

Metams \$3.00, pusei metų \$1.50

Rosijoje, Lietuvoj ir kitose užribėzine viešpatystėse:

Metams \$3.00, pusei metų \$1.50

Užsirašyti "Kataliką" galima kiekviename laike.

Užsirašant "Kataliką" reikia drauge ir prenumeratą siųsti per pašto Money Order arba pinigų registruotam laiške ant išleistojo rankų, adresuojant šieip:

J. M. TANANEVICZIA

3249-53 S. Morgan St., Chicago, Ill.

Rašykite tuojau, o gausite vieną "Kataliko" numerį ant pažiūros veltui.

W. RYKKEWICZIUS

233-235 W. CENTRE ST. MAHANAY CITY, PA.

Notariuzas, Didžiausio Lietuviško Agentura Pardavimo Szpikoreziu ir Sintimo Pinigu in visas dalis svioto, greiciausiai ir pigiausiai. Visi tie kurie por m's stunte apie tai geria zino. Izsduoda Dostovierno del tu ka nori savo dali Lietuvoje kam pavesti. Del Draugysziu pristatau puikiekszarfas, juostas, kepus karunas, spilkas ir t. t. Su koku nors rei alu kas-link Szpikoreziu, Pinigius ir t. t., raszykite pas mane o ap laikysite teisinga atsakymas.

ALL NATIONS DEPOSIT BANK

LAIVAKORCZIU SKYRUS P. V. OBIECUNAS IR KOMPANIA

Cor. 12-th & Carson St., S.S. Pittsburg, Pa.

Tai yra Vientaine ir senai zinoma Lietuviszka Banka su Kapitalu \$75,000.00 kuri randasi po prieziura Valstijos Penssylvanios, talpina locnose namuose kuriu verte isznesa apie \$150,000.00.

Priima Pinigus ant pazvedumo ir moka 4 Procenta, Siunczia Pinigus in visas dalis Svioto greiciausiai ir pigiausiai. Parduoda Laivakortes ant visu geriausiu Laivu. Uzliuko Notarijalia ir v. d. m. Prova kancelarija po vadovyste K. Va raszvas Natarijuzo atvirtinto per valdzia, kurai padaro Doviernastis ir visokius Dokumentus sutinkancius su tiesomis Ruszijos.

LENGVAS, GREITAS IR PARANKUS BUDAS

PARASYK man sendi, ritei gausi Lietuviszka Katalika; geriausiu armoniky, koncerting, klarnetų, smuikų, triubų, lietuviskų knygų ir nuo kitokių smuikų daiktų prie manges gamamu.

Jeigu jau turit mano Katalika nr. 8, tai meldziau apisteliuoti isjo sendi reikalingas sau daiktus, o uz para dienu gausite juos į namus be jokio klapato. Per 10 metu užsimin šis prekyble ir, todėl turia gametini praktikos ir teisinga ispidanu uzakimus per paštą arba ekspresu greiciausiai. Adresas:

M. J. DAMJONAITIS, 812-814 W. 33-rd St., CHICAGO, ILL.

DR. KOLER, LIETUVIS GYDITOJAS

Yra tai vienatinis gyditojas Pittsburg, diplomavotas Varszavoje, kuris turi suvis 15 metu izbandime gydymu visokiu ligu. Izgydo visokias ligas nepaisant ir kokios priezasties paeina, kaip tai: Naktinus Troitmu Seklos, Syfilis Trypes, Vyriziskas Pajegos, teipgi gyd Savvaliziskas Ligos. Jioje specializkumas yra gydymas Uzisenenjusias Ligas, Nervu, Romatizma, Plauziu Uzdegimas, Nupoles Silpnys ir Krauju Nubegimas. Uzisenenjusias Ligas kad ir pajinanexios nog Tevu, Reikale raszykite ant adreso

635 Penn Ave., Pittsburg, Pa.

Adresas 812-814 W. 33-rd St., Chicago, Ill.

UNION NATIONAL BANK

MAHANAY CITY, PA.

CAPITOL STOCK \$125,000. SURPLUS IR PROFITS \$300,000.

Surv. Valst. Randas turi musu banke sudetu pinigų.

Mokame antra procenta ant sudetu pinigų. Procenta pridedam prie jusu pinigų 1 diena. Sausio ir Liepos menesuos, nepaisant ar atisazat, parodyti knygtute ar ne. Mes norim kad ir jus turetumet reikala su musu banka, nepaisant ar mažas ar didelis.

HARRISON BALL, Presidentas.

F. J. NOONAN, Vice-Presidentas.

W. H. KOHLER, Kasierius.

9 ad. ryte lig 3 popiet.

Subatomis 9 lig 12 ad.

